

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

3. Ignorantiam sui, nocere ipsi Deo.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

*Me quoque post multos, similis fortuna, labores
Intactam, hac demum voluit consistere terra.*

III.

Seipsum non nosse ipsi nocet Deo.

Sed quis non videat (quod multo etiam detur-
Sest) non intrare in se ipsum, nec se nosse, obedi-
entiam, religioni, ac orandi studio ostendi vultis?
ex toto corde Deo seruiatur, Deus in corde nostrum
habitat, quomodo autem obsecro, qui semper foris est,
& nunquam aut raro in se reuertitur, illic Deo ser-
uiet? quid orabit Deum qui se putat Deo parem? qui
se sui putat authorem? dicens, *ego feci memetipsum*:
ac non, *ipse fecit nos & non ipsi nos*, qui nihil Deo tribuit,
sed videtur sibi *similis altissimo*, inde pedens abe-
lio, neminem agnoscens maiorem, neminem parem.
Adorare professio est, superioritatis, & inferioritatis,
si supplicare protestatio est indigentiae ac necessita-
tis, in eo qui rogat, eminentiae, opulentiae, potentiae
subueniendi in eo qui rogatur: quando enim togam
meam video tritam ac laceram, non postulo nouam
ab eo qui pauperior est, sed quem opinor me ditiorē
(*Beatius dare, magis quam accipere, ex maiori felicitate, &
& rerum copia procedit dandi potestas, vel gloriosius est &
iucundius dare, quam mendicare: vel maiori merito da-
tur apud Deum, quam accipitur.*)

*Psalm.
Isai. 14.*

Quomodo orabit Deum, qui se illo non putat mi-
norem, quomodo orabit illum qui putat se habere
cornucopiam; quid postulabit Deum, qui nihil sibi
opinatur deesse, qui se hominem putat totum abso-
lutum, totum perfectum? certe nihil petit amplius
quam gloriator ille Pharisaeus, qui simul cum Publi-
cano orabat in templo; *Scis quia diues sum & nullius
egeo; & nescis, quia pauper es & miserabilis. Non sum sicut
ceteri hominum; raptores, adulteri &c.*

*Luc. 18.
Apoc.*

Contra vero qui sibi aliquid deesse sentit, Domi-
num postulare non cessabit. sed imitabitur Publica-
num, qui peccata sua agnoscens necessariam sibi vi-
debat veniam, ac ideo precabatur humillime, *Deum
propitius esto mihi peccatori.* huc conducit tui cognitio.

nouiste, inquit S. Bernard. *ut scias quid desit tibi*, ac defectū tuum agnoscēs petirū eas aut gratis aut em- *Matt. 25.*
 pium meritis ac precibus. *ite potius ad vendentes, & e-*
mitte vobis Qui infirmitatē suam tantam esse non vi-

det, vt nec facere, nec dicere, nec cogitare quicquam
 possit boni sine Dei gratia, quando auxilia peret? quā-
 do dicit, *trahere me post te, operi manū tuarū porrigere dex-*
terā, Deus in adiutorium meū intende &c.? Ad supplica-
 riones tam bene instituendas, vires ac infirmitas sua
 cuiq; intelligenda sunt. nec ignorandum quod dicit
 S. Bernard. *conatus liberi arbitrii cassi sunt. si à gratia nō*
adiuuentur, nulli autem si ab eadem non proueniantur. *D. Bern. li.*
2. de consid.

Rom. 7.] *Velle adiacet mihi: perficere autem bonum*
non inuenio.

1. Cor. 12.] *Nemo potest dicere Dominus Iesus, nisi in*
Spiritu sancto.

2. Cor. 3.] *Non quod sufficientes simus cogitare aliquid*
ex nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est.
Non est volentis, neq; currentis, sed miserentis Dei: sine
me nihil potestis facere, &c.

Quid lib. Met.] *Video meliora proboque,*

Deteriora sequor. Quid boni sine Dei gratia? quis
 diu subsistit sine lapsu & peccato nisi deductus filo ac
 suffultus baculo gratiæ diuinæ: per fidem vestrā, dile-
 ctissimi, quid orabit Deū qui se tam modicū, tā pusil-
 lum non agnoscit (debilioribus ad fortiora recursus
 est) quin etsi orauerit, non exaudietur, & oratio eius
 fiet in peccatum. quia se non ex humilitate, quæ con-
 dimentum est, & neruus orationis: nemo autem hu-
 militer satis orat nisi qui quod petat, & se nihil esse
 agnoscit; Porphyrius philosophus (quamuis de- *Porphyr.*
 fertor & apostata) dicit hominem sui ignorantem, *ser. 1. de hoc*
 nunquam seruire Deo vt decet, nec vnquā obtinere *dicto:*
 quicquam eorum quæ petit, *qui addit scientiam addit* *Nosce te-*
laborem (bene orandi) & *dolorem.* Cum denique *ipsum.*
 in gratiarum actione pro concessis publicis aut pri- *Eccl. 1.*
 uatis beneficijs magna ex parte diuinum consistat
 seruitium, quomodo gratus erit qui præstata sibi
 bona non nouit, quomodo Deum reciproce

Luc. 18.

Psalm.

amabit, qui ignorat quibus à Deo virtutibus ornatus sit? à quibus vitijs reseruatus? quomodo dicet Phariseo, socio Publicani, *gratias tibi ago, quia non sum raptor adulter &c. ieiuno bis in Sabbatho decimam omnium quæ possideo?* Quid, dicet aliquis, cum Phariseo? quem Christus quasi paradigma male oranti induxit? imo vero cum Phariseo. non quidem quatenus orat male, superbe vitã suã alienã comparans omnibus se præferens, & male Publicano in particulari quasi inspector cordis ipsius; sed quatenus bene Deo gratias agit, quod nec raptor fit, nec adulter, nec Publicanus, quod bene ieiunauerit (ac in illis quæ cognouit sibi à Dei gratia liberaliter concessa) quod ad malum non declinauerit, ac, eadem iuuante gratiã, ad bonum cucurrerit, *Nisi Dominus adiunxisset me, paulo minus habitasset in inferno anima mea,* nos nihilo minus Deo debemus; forte & amplius: tam ob peccata quæ, præseruati à gratia, euitauimus; quam ob bona, quæ illa inspirante, perfecimus. Obtestor vestram fidem. potestne hoc qui non cognoscit quomodo à peccatis Deo iuuante præseruatus sit, quod gratijs dotatus? in seipsum igitur non redire, nec se ipsum nosse, non solum ignorant ipsi, & proximo, sed ipsis etiam diuinis derogat seruitijs non modicum. Quare rogemus dilectissimi, ac petamus instanter cum S. Augustino, cum Seraphico & ardentissimo patre nostro S. Francisco, *Domine da vt nouerim te, nouerim me, & vt cognoscam me, & cognoscam te, da mihi vt frequens cum Prodigio in me reuertat, si difficulter adhuc semper in me manere possim.*

Senec. li. 1. Ep. ep. 2.] *Primum Argumentum compositionis existimo, posse consistere, & secum morari.*